МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ЗАПОРІЗЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ ЖУРНАЛІСТИКИ
Кафедра видавничої справи та редагування

Кваліфікаційна робота
освітнього рівня «бакалавр»

на тему: **ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ПРИ СТВОРЕННІ ЕЛЕКТРОННОГО БІБЛІОГРАФІЧНОГО ПОКАЖЧИКА**

Виконав: студент 4 курсу,
групи 6.0612-рвд
спеціальності «Журналістика»
освітньо-професійної програми
«Редакторсько-видавнича
діяльність і медіамоделювання»
Є. М. Грицюк
Керівник к. н. соц. ком., доцент
Микитів Г.В.
Рецензент к. філол. н., доцент
Романюк Н.В.

Запоріжжя
2026

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

ЗАПОРІЗЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Факультет журналістики
Кафедра видавничої справи та редагування
Рівень вищої освіти **бакалавр**
Спеціальність **061 Журналістика**
Освітня програма **«Редакторсько-видавнича діяльність і медіамоделювання»**

ДО ЗАХИСТУ ДОПУЩЕНИЙ
Завідувач кафедри
_____ Плеханова Т. М.
«_____»_____2026 року

З А В Д А Н Н Я
НА КВАЛІФІКАЦІЙНУ РОБОТУ СТУДЕНТЦІ
ГРИЦЮКУ ЄВГЕНУ МАКСИМОВИЧУ

1. Тема роботи (проєкту): **Використання інформаційно-комунікаційних технологій при створенні електронного бібліографічного покажчика**
керівник роботи Микитів Г.В., к. н. соц. ком., доцентка кафедри видавничої справи та редагування.
затверджені наказом ЗНУ від «08» грудня 2025 року № 1776-С
2. Термін подання студентом роботи (проекту): **8 червня 2026 р.**
3. Вихідні дані до роботи (проєкту): Женченко М. Загальна і спеціальна бібліографія. Київ : Жнець, 2011. 255 с.; Інформація та документація. Бібліотечно-інформаційна діяльність. Терміни та визначення понять : ДСТУ 7448:2013. Київ : Мінекономрозвитку України, 2014. III, 41 с. (Національний стандарт України). Зі скасуванням в Україні ГОСТ 7.26–80; Кіяновська Н. Генезис поняття «інформаційно-комунікаційні технології». *Наукові записки Кіровоградського державного педагогічного університету імені Володимира Винниченка. Серія : Педагогічні науки.* 2013. Вип. 121(1). С. 117–122; Швецова-Водка Г. М. Вступ до бібліографознавства. 3-тє вид., випр. та допов. Рівне : Рівненський державний гуманітарний університет, 2011. 231 с.
4. Зміст розрахунково-пояснювальної записки (перелік питань, які потрібно розробити): 1) з'ясувати теоретичні засади дослідження бібліографічного покажчика; 2) описати еволюцію бібліографічного покажчика від його традиційних форм до інтерактивного видання; 3) окреслити особливості інтеграції інформаційно-комунікаційних технологій у структуру бібліографічного покажчика; 4) створити електронний бібліографічний покажчик із застосуванням інформаційно-комунікаційних технологій.
5. Перелік графічного матеріалу (з точним зазначенням обов'язкових креслень): нема.

6. Консультанти розділів роботи (проєкту)

Розділ	Прізвище, ініціали та посада консультанта	Підпис, дата	
		завдання видав	завдання прийняв
Вступ	Микитів Г.В., доцент	02.02.2026	02.12.2026
Розділ 1	Микитів Г.В., доцент	10.03.2026	10.03.2026
Розділ 2	Микитів Г.В., доцент	28.04.2026	28.04.2026
Висновки	Микитів Г.В., доцент	04.05.2026	04.05.2026

7. Дата видачі завдання 18.12.2025 р.

КАЛЕНДАРНИЙ ПЛАН

№ з/п	Назва етапів роботи	Строк виконання	Примітка
1.	Пошук наукових джерел з теми дослідження, їхнє вивчення та аналіз; укладання бібліографії	Грудень 2025 р.	Виконано
2.	Збір матеріалів для аналізу	Січень 2026р.	Виконано
3.	Написання вступу	Лютий 2026 р.	Виконано
	Підготовка Розділу 1	Березень 2026 р.	Виконано
4.	Написання Розділу 2	Квітень 2026 р.	Виконано
5.	Формулювання висновків, оформлення роботи	Травень 2026 р.	Виконано
6.	Одержання відгуку та рецензії, проходження нормоконтролю	До 8 червня 2026 р.	Виконано
7.	Захист роботи	18 червня 2026 р.	Виконано

Студент_____ Є. М. Грицюк

Керівник роботи (проєкту)_____ Г. В. Микитів

Нормоконтроль пройдено

Нормоконтролер_____ Г. В. Микитів

РЕФЕРАТ

Кваліфікаційна робота бакалавра «Використання інформаційно-комунікаційних технологій при створенні електронного бібліографічного покажчика»: 35 стор., 6 додатків, 23 джерела.

Мета дослідження – створення електронного бібліографічного покажчика із застосуванням інформаційно-комунікаційних технологій.

Для реалізації поставленої мети необхідно виконати такі **завдання**:

1) з'ясувати теоретичні засади дослідження бібліографічного покажчика;

2) описати еволюцію бібліографічного покажчика від його традиційних форм до інтерактивного видання.

3) окреслити особливості інтеграції інформаційно-комунікаційних технологій у структуру бібліографічного покажчика;

4) створити електронний бібліографічний покажчик із застосуванням інформаційно-комунікаційних технологій.

Об'єкт дослідження – електронний бібліографічний покажчик праць викладачів кафедри видавничої справи та редагування факультету журналістики Запорізького національного університету.

Предмет дослідження – інструменти інформаційно-комунікаційних технологій в архітектоніці бібліографічного покажчика.

Наукова новизна полягає у спробі застосування інструментів інформаційно-комунікаційних технологій при укладанні електронного бібліографічного покажчика праць викладачів кафедри видавничої справи та редагування факультету журналістики Запорізького національного університету.

Сфера застосування. Результати дослідження можуть бути використані під час підготовки наукових робіт студентами спеціальності «Журналістика» та суміжних галузей; при написанні рефератів, курсових і магістерських робіт, присвячених використанню інформаційно-комунікаційних технологій у видавничо-поліграфічній діяльності та медіамоделюванні. Основні положення дослідження можуть бути використані при вивченні дисциплін «Основи журналістики», «Медіавиробництво», «Редакційно-видавничий фах», «Дизайн друкованого видання», «Медіадизайн», «Сучасні медіатехнології», «Електронні видання», а також у процесі підготовки до практичних і лабораторних занять із медамоделювання, макетування та верстки видань.

Структура наукової роботи. Робота складається зі вступу, двох розділів, висновків, списку використаних джерел і додатків. Загальний обсяг роботи – 35 сторінки, список використаних джерел включає 23 найменування.

.

БІБЛІОГРАФІЧНИЙ СПИСОК, ЕЛЕКТРОННИЙ БІБЛІОГРАФІЧНИЙ ПОКАЖЧИК, ВИДАННЯ, ЦИФРОВІ ТЕХНОЛОГІЇ, ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ, ІНСТРУМЕНТИ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ

ЗМІСТ

Завдання на кваліфікаційну роботу бакалавра 2
Реферат 4
Вступ 6
Розділ 1. Бібліографічний покажчик як предмет теоретичного вивчення в парадигмі інформаційно-комунікаційних технологій 9
1.1 Поняття про покажчики, їх функційне призначення та типи 9
1.2 Інформаційно-комунікаційні технології як інноваційний засіб формування покажчиків.. 16
Розділ 2. Інформаційно-комунікаційні технології як інструмент створення оригінал-макету електронного бібліографічного покажчика 20
Висновки 25
Список використаних джерел 28
Додаток А. Титул покажчика 31
Додаток Б. Зміст покажчика 32
Додаток В. Передмова до покажчика 33
Додаток Г. Сторінка викладача із гіперлінком 34
Додаток Д. QR-код як мультимедійний інструмент 35
Декларація академічної доброчесності 36

ВСТУП

Актуальність обраної теми зумовлена переходом до цифрового суспільства. Використання інформаційних технологій трансформує традиційну бібліотечно-бібліографічну діяльність в інформаційно-комунікаційну діяльність. Електронні покажчики забезпечують миттєвий пошук літератури, дистанційний доступ до електронних каталогів, сприяють інтеграції з повнотекстовими базами даних. Використання інформаційно-комунікаційних технологій у структурі електронного бібліографічного покажчика є надзвичайно актуальним. Воно долає обмеження паперових каталогів, забезпечує цілодобовий глобальний доступ та дозволяє користувачам здійснювати швидкий, багатоаспектний пошук наукової інформації з будь-якого пристрою.

Електронні покажчики забезпечують віддалений доступ до інформації, незалежно від географічного розташування користувача. Це особливо важливо для сучасних дослідників, студентів та науковців.

На відміну від друкованих видань, цифрові покажчики можна оперативно доповнювати новими записами, редагувати та випускати без значних фінансових витрат на друк.

Питання укладання бібліографічного покажчика належить до важливих у теорії соціальних комунікацій та видавничо-поліграфічній діяльності. Історію української бібліографії, теоретичні засади загального бібліографознавства, типи покажчиків, їх укладання знаходять своє відображення у працях О. Галганової, Т. Добко, М. Женченко, І. Корнейчик, Н.Королевич, Г. Швецової-Водки та інших дослідників. Однак питання використання інформаційно-комунікаційних технологій при створенні електронного бібліографічного покажчика потребує детального дослідження та аналізу. Створення електронного бібліографічного покажчика на основі ІКТ є важливим з кількох причин, оскільки сприяє зручності доступу до інформації про науко-

педагогічну діяльність викладачів кафедри видавничої справи та редагування факультету журналістики Запорізького національного університету.

Мета дослідження – створення електронного бібліографічного покажчика із застосуванням інформаційно-комунікаційних технологій.

Для реалізації поставленої мети необхідно виконати такі **завдання**:

1) з'ясувати теоретичні засади дослідження бібліографічного покажчика;

2) описати еволюцію бібліографічного покажчика від його традиційних форм до інтерактивного видання.

3) окреслити особливості інтеграції інформаційно-комунікаційних технологій у структуру бібліографічного покажчика;

4) створити електронний бібліографічний покажчик із застосуванням інформаційно-комунікаційних технологій.

Об'єкт дослідження – електронний бібліографічний покажчик праць викладачів кафедри видавничої справи та редагування факультету журналістики Запорізького національного університету.

Предмет дослідження – інструменти інформаційно-комунікаційних технологій в архітектоніці бібліографічного покажчика.

Наукова новизна полягає у спробі застосування інструментів інформаційно-комунікаційних технологій при укладанні електронного бібліографічного покажчика праць викладачів кафедри видавничої справи та редагування факультету журналістики Запорізького національного університету.

Практичне значення роботи. Результати дослідження можуть бути використані під час підготовки наукових робіт студентами спеціальності «Журналістика» та суміжних галузей; при написанні рефератів, курсових і дмагістерських робіт, присвячених використанню інформаційно-комунікаційних технологій у видавничо-поліграфічній діяльності та медіамоделюванні. Основні положення дослідження можуть бути використані при вивченні дисциплін «Основи журналістики», «Медіавиробництво»,

«Редакційно-видавничий фах», «Дизайн друкованого видання», «Медіадизайн», «Сучасні медіатехнології», «Електронні видання», а також у процесі підготовки до практичних і лабораторних занять із медамоделювання, макетування та верстки видань.

Структура наукової роботи. Робота складається зі вступу, двох розділів, висновків, списку використаних джерел і додатків. Загальний обсяг роботи – 35 сторінки, список використаних джерел включає 23 найменування.

РОЗДІЛ 1
БІБЛІОГРАФІЧНИЙ ПОКАЖЧИК ЯК ПРЕДМЕТ ТЕОРЕТИЧНОГО ВИВЧЕННЯ В ПАРАДИГМІ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ

1.1 Поняття про покажчики, їх функційне призначення та типи

Покажчик є важливим елементом видавничої продукції, що допомагає читачам швидко знаходити необхідну інформацію в книзі, журналі, науковій праці або іншому документі. Його основна функція – це систематизація та організація змісту для зручності користувачів.

Бібліографічний покажчик є результатом бібліографування. Його використовують для пошуку бібліографічної інформації з конкретної теми, представляючи її в комплексній, узагальненій і систематизованій формі. Він допомагає користувачам швидко й ефективно знаходити необхідну інформацію серед великої кількості документів. Це особливо корисно для дослідників, студентів і викладачів, які шукають конкретні матеріали з певної теми.

Як влучно зазначає Г. В. Швецова-Водка, «Сучасний науковий підхід до вивчення бібліографічної діяльності передбачає знайомство студентів з основами бібліографознавства. Бібліографознавство — одна із спеціальних дисциплін, що забезпечують підготовку фахівців з книжково ї справи та інформаційно ї діяльності. Бібліографознавство – це наука про бібліографію, або, інакше кажучи, науково-дослідна діяльність, яка досліджує методи, процеси, результати, умови ефективності бібліографічної діяльності. Бібліографознавство визначають також як наукову дисципліну, що вивчає теорію, історію, методологію, технологію, методику та організацію бібліографії. Отже, складовими частинами бібліографознавства є теорія, історія, методика та організація бібліографії. Вони можуть розглядатися як окремі розділи бібліографічної науки, а викладатися як в одній навчальній дисципліні, так і в різних» [20, с. 7].

Дослідниця Т. В. Добко подає таке визначення «Бібліографічний покажчик – бібліографічний посібник, що містить значну кількість бібліографічних записів, має складну структуру і науково-довідковий апарат» [3].

Можемо узагальнити, що бібліографічний покажчик – це систематизований перелік документів або публікацій, що мають спільні ознаки (тематичні, хронологічні, авторські тощо), з короткими бібліографічними описами. Цей інструмент використовується для організації інформації та полегшення її пошуку користувачами. Бібліографічний покажчик може бути окремим виданням або частиною іншого документа, такого як книга, журнал або база даних.

Бібліографічний покажчик надає узагальнену інформацію про певну тему, подію, особу або явище. Це дозволяє користувачам отримати загальне уявлення про обрану тему, а також дізнатися про основні джерела інформації. Також він систематизує та упорядковує інформацію за певними критеріями (тематичними, хронологічними, алфавітними тощо), що робить процес пошуку та ознайомлення з матеріалами більш зручним і ефективним.

Може бути присвячений ювілейним і пам’ятним датам, видатним особистостям, діячам науки, культури, освіти, що допомагає зберегти історичну пам'ять та популяризувати важливі події та особистості.

Бібліографічний покажчик слугує надійним довідковим інструментом, який дозволяє швидко отримати доступ до ключових джерел інформації з конкретної теми. Це допомагає економити час та зусилля користувачів.

У деяких випадках бібліографічний покажчик може включати аналіз та оцінку відображених документів, що сприяє глибшому розумінню теми та її різноманітних аспектів.

Засади для існування такого виду видавничої продукції засновані на стандартизації і потреби в впорядкуванню інформації для зручного її пошуку з ціллю глибокого дослідження. Подібні покажчики не розраховані на наскрізне читання.

Мета створення покажчика – об'єднати в одному виданні всі праці вченого: підручники, монографії, статті з періодичних видань, публікації іноземними мовами, авторські свідоцтва, патенти, депоновані рукописи, звіти і т. ін. [15, с. 7].

Окреме місце в теорії дослідження покажчиків посідає питання їх типології.

Бібліографічне повідомлення, зафіксоване в документальній формі, зветься бібліографічним записом. Бібліографічний запис складається з певних елементів. Обов'язковим елементом бібліографічного запису є бібліографічний опис. Крім нього, у бібліографічному записі можуть бути анотація чи реферат, предметна рубрика, індекс класифікації та інші відомості про документ (наприклад, шифр зберігання документа у книгосховищах тощо). Бібліографічний опис – це множина записаних за певними правилами бібліографічних даних, що ідентифікують документ. Бібліографічні описи, котрі використовують на картках бібліотечних каталогів, дещо різняться від бібліографічних описів у бібліографічних посібниках, виданих у книжковій формі. Але головні риси їх однакові, і виконуються вони за спільними правилами – стандартами на бібліографічний опис документа [19, с. 16].

Найбільшу групу бібліографічних посібників за їх змістом складають біобібліографічні покажчики. Це видання, що об'єднують всі публікації вченого та дають можливість послідовно простежити історію розвитку його наукової діяльності. Біобібліографічний покажчик, містить в собі бібліографічну інформацію публікацій про певну особу (персоналії), біографічні відомості про вченого та бібліографічний опис наукових праць.

Біобібліографічні покажчики забезпечують систематичний і комплексний огляд документів, пов'язаних з життям та діяльністю конкретних осіб. Вони включають широкий спектр джерел, від друкованих видань до архівних матеріалів, що дозволяє користувачам отримати вичерпну інформацію.

Бібліографічні покажчики класифікуються за різними критеріями, такими як обсяг інформації, спосіб організації, тематика та призначення. Найбільш

часто бувають бібліографічні покажчики, засновані на тематичній єдності документів, об'єднані ім'ям історичної особи, територіально, за спільним видавництвом або періодичним виданням. Зустрічаються й інші способи відбору та об'єднання документів, які входять в бібліографічні покажчики.

Відбір документів для бібліографічного покажчика є ключовим етапом його підготовки. Цей процес визначає якість та актуальність зібраної інформації. Документи відбираються відповідно до теми покажчика.

Це може бути визначено певною науковою дисципліною, актуальними дослідженнями або конкретною проблематикою, або ж покажчик може фокусуватись на основних концепціях та ідеях однієї тематики.

Визначаються конкретні часові рамки, наприклад, література, видана за останні 10 років або протягом певного історичного періоду. Або можуть включатись документи, що висвітлюють розвиток теми упродовж визначенного часу. Документи впорядковуються в алфавітному порядку за прізвищем автора або назвою роботи.

Звісно ж, при створенні треба дотримуватись певних державних стандартів і норм, що регулюють бібліографічну діяльність. Також, треба враховувати, що бібліографічний покажчик – це комплексне видання, і треба обрати декілька методів відбору матеріалу для покажчика задля того, щоб покажчик містив у собі високий рівень корисності і був науково цінний для суспільства.

Саме за цими методами визначається і вид бібліографічного покажчика.

Дослідниця Г. В. Швецова-Водка зазначає, що бібліографічні посібники поділяються, перш за все, на універсальні, багатогалузеві та галузеві. Універсальний – це бібліографічний посібник, що відображає документи з різних (усіх) галузей знань. Як правило, перелік цих галузей визначається змістом документів, що видавалися на певній території, у визначений час, певною мовою тощо. Інакше кажучи, бібліографічний відбір у таких посібниках обмежують формальними ознаками документів і завдяки цьому в універсальному бібліографічному посібнику відображаються документи будь-

якого змісту, з будь-яких галузей знань, що існували у вигляді документальної інформації. Багатогалузеві бібліографічні посібники відображають документи з декількох галузей знань, що обумовлюється визначеним наперед змістом бібліографічного посібника. Наприклад, багатогалузевим є комплексно-тематичний бібліографічний посібник, який відображає документи з різних галузей знань, але присвячені одній комплексній темі. Такі посібники називають інакше «тематичними» чи «проблемно-тематичними», «проблемно-комплексними», «проблемно-орієнтованими». Багатогалузевими можуть бути також біобібліографічні та персональні посібники. Біобібліографічний посібник – це такий бібліографічний посібник, що містить біографічні відомості про певну особу чи осіб, а також бібліографічну інформацію про їхні твори та літературу про них. Персональним зветься бібліографічний посібник, який відображає твори одного автора та (або) літературу про нього. Відмінності між цими видами посібників незначні. Головним чином, вони полягають у тому, що біобібліографічні посібники містять, крім відомостей про документи, ще й біографічні відомості про ту особу, якій присвячено посібник. Крім того, біобібліографічний посібник може бути присвячений як одній, так і декільком особам, а персональний – тільки одній. Крім того, біобібліографічний посібник, як правило, містить і твори певної особи (осіб), і літературу про неї, а персональний може охоплювати тільки твори певної особи чи тільки літературу про неї, чи те й інше разом [20, с. 112–113].

У теоретичній системі вивчення покажчиків достатньо уваги приділено питанню жанрової системи бібліографічних посібників.

Жанрами бібліографічних посібників називаємо підрозділи класифікації бібліографічних посібників за ознаками їхньої внутрішньої форми. Як наголошено, назва «жанр» для цих підрозділів не є усталеною. Ознаки внутрішньої форми теж непросто визначити. Тому поділ бібліографічних посібників на підставі ознак внутрішньої форми багато в чому залишається дискусійним. Ґрунтується він, головним чином, на індуктивному підході, тобто

на підставі знання про окремі бібліографічні посібники, про їхні відмінності один від одного робиться узагальнення цих відомих рис [21, с. 7].

Ознаками, що характеризують внутрішню форму бібліографічного посібника, вважаємо такі: обсяг бібліографічного посібника; його структурну характеристику (наявність розділів і підрозділів, допоміжних покажчиків, довідкових текстів тошо); способи подання відомостей про документи. Отже, пропонується така характеристика жанрів бібліографічних посібників:

Окреме бібліографічне повідомлення – це бібліографічне повідомлення, не пов'язане за задумом та композицією з іншим текстом. Це може бути картка з бібліографічним записом; плакат, що містить відомості про певне видання; рецензія, опублікована як самостійний матеріал у газеті чи журналі тощо.

Бібліографічним списком називають бібліографічний посібник, що складається із сукупності бібліографічних записів, обмежений за обсягом, з простою структурою, без допоміжних покажчиків.

Це визначення часто піддається критиці. Дійсно, «обмежений обсяг» – не визначене точно поняття. У бібліографічному списку може бути від 2–3 до 50–60 або більше бібліографічних записів. Незначна кількість бібліографічних записів дозволяє подавати їх без групування на певні розділи та підрозділи, тому «обмежений обсяг» пов'язується з «простою структурою» бібліографічного посібника, але проста структура – теж невизначене точно поняття. Що стосується бібліографічних списків з великою кількістю записів, то в них можливе й виділення розділів. Зазвичай у бібліографічних списках немає допоміжних покажчиків, але відсутність допоміжних покажчиків ще не свідчить про те, що перед нами бібліографічний список.

Незважаючи на всі викладені тут зауваження, «бібліографічний список» залишається традиційним позначенням одного з різновидів бібліографічних посібників. Відрізняють його, головним чином, від «бібліографічного покажчика» [21, с. 7].

Бібліографічний покажчик – це бібліографічний посібник, що містить значну кількість бібліографічних записів, має складну структуру та науково-довідковий апарат. «Значна кількість» бібліографічних записів – це, безумовно, теж не точна ознака, але вона пов'язується із «складною структурою», тобто наявністю розділів і підрозділів, передмови і допоміжних покажчиків, що є довідковим апаратом бібліографічного посібника. У той же час, на жаль, не кожний бібліографічний

Біобібліографічний покажчик – це спеціальний вид бібліографічного покажчика, який містить бібліографічні відомості про життя, діяльність і творчість певної особистості або групи осіб. Такий покажчик часто включає не лише список робіт, створених цією особою, але й літературу про неї, а також документи, пов'язані з її життям та діяльністю. Служить цінним джерелом для дослідників, істориків та біографів, надаючи повний і структурований огляд творчого доробку та життєвого шляху особистості. Допомагає популяризувати досягнення видатних особистостей серед широкої аудиторії, зберігаючи культурну та історичну пам'ять. Їх можна поділити на три типи:

Персональні: Присвячені одній конкретній особі, відображають її життєвий та творчий шлях.

Групові: Включають відомості про групу осіб, об'єднаних спільною діяльністю, періодом або темою (наприклад, письменники одного літературного напряму або науковці однієї школи).

Тематичні: Зосереджуються на окремому аспекті діяльності особистості або групи осіб (наприклад, наукова діяльність, літературні твори, громадська діяльність) [21, с. 7].

За своїм завданням і формою вони різноманітні, часто подають інформацію про творчі надбання видатних осіб у поєднанні з біографічними відомостями про них та літературою, що присвячена їх творчості. Бібліографія таких видань містить посилання на праці наукових установ і організацій, дисертації, рецензії, статті із журналів, брошури, бібліографічні покажчики,

довідники, енциклопедії, а також офіційні наукові доповіді і повідомлення на наукових конференціях, семінарах, з'їздах тощо.

Біобібліографічні покажчики мають чітку систему подання інформації. Їм властиві стислість викладу, фактографічність та багатогранність представленого матеріалу. Різними засобами у них розкривається внесок особи або групи осіб у розвиток тієї чи іншої галузі знання, її наукова діяльність.

Подібні покажчики орієнтовані на науковців, дослідників, студентів та інших осіб, зацікавлених у поглибленому вивченні біографій та науково-творчої діяльності конкретних персоналій.

Біобібліографічні покажчики є надзвичайно важливим ресурсом для всебічного вивчення життя та діяльності видатних особистостей. Вони забезпечують систематизований доступ до різноманітних джерел інформації, сприяють збереженню культурної та історичної спадщини, а також підтримують наукові дослідження та освітній процес.

1.2 Інформаційно-комунікаційні технології як інноваційний засіб формування покажчиків

Важливим інноваційним засобом при укладанні покажчика є інформаційно-комунікаційні технології, які полегшують роботу верстальників при створенні оригінал-макету видання та читачів під час пошуку необхідної інформації.

Сучасні інформаційно-комунікаційні технології надають нові можливості зі створення тематичних, галузевих бібліографічних покажчиків в електронній формі, залучення до бібліографічних записів гіперпосилань на повні тексти документів в електронних бібліотеках, репозитаріях та інформаційних електронних базах даних, додавання до бібліографічного опису документа цифрового ідентифікатора об'єкта (DOI).

Покажчик в електронній формі не змінює сутності та функційного призначення, а відрізняється лише формою, фізичним носієм і режимом

доступу до ресурсу (онлайн, локально). Водночас друковані ретроспективні бібліографічні покажчики відцифровують і вони стають органічною частиною електронних зібрань довідково-бібліографічних ресурсів

Укладання бібліографічного покажчика вимагає від бібліографа обізнаності з темою бібліографування і творчого підходу до розробки структури покажчика, схеми розташування бібліографічних записів, визначення необхідних допоміжних покажчиків [3].

Одним із найпоширеніших інструментів елементів доповненої реальності є QR-код, при скануванні якого можна побачити аудіовізуальну інформацію з цікавими фактами про кожну планету. QR-код – це двовимірний символ. Він був винайдений у 1994 році компанією Denso, затверджений міжнародним стандартом ISO (ISO/IEC18004) у червні 2000 року. Цей двовимірний символ спочатку був призначений для використання у виробничому контролі автомобільних деталей, але він набув широкого поширення в інших сферах. Основна перевага QR-коду – це легке розпізнавання сканувальним обладнанням QRрідером (у тому числі й фотокамерою мобільного телефону), що дає можливість використовувати дану технологію у будь-якій сфері [2, с. 167].

Інформаційні технології, що базуються на використанні персональних комп’ютерів, комп’ютерних мереж і засобів зв’язку утворюють інформаційно-комунікаційні технології. Інформаційно-комунікаційні технології (ІКТ, від англ. Information and communications technology – ICT) – іноді вживають як синонім до інформаційних технологій (IT), хоча ІКТ є більш загальним терміном, що підкреслює роль уніфікованих технологій та інтеграцію телекомунікацій (телефонних ліній, бездротових з’єднань), комп’ютерів, програмного забезпечення, накопичувальних та аудіовізуальних систем, що надають можливість користувачам створювати та зберігати данні, змінювати їх, передавати ці данні іншим користувачам [7, с.119].

Дослідниця Н. Кіяновська зазначає, що «Поняття інформаційної технології з’явилося з виникненням інформаційного суспільства, основою

соціальної динаміки в якому є не традиційні, матеріальні, а інформаційні ресурси – знання, наука, організаційні чинники, інтелектуальні здібності людей, їх ініціатива і творчість [7, с.119].

У науково-теоретичному дискурсі зустрічається різні тлумачення дефініції «інформаційно-комунікаційні технології». Зокрема, у тлумачному словнику з інформаційно-педагогічних технологій термін «інформаційно-комунікаційні технології» витлумачується «як сукупність методів, виробничих процесів і програмно-технічних засобів, інтегрованих з метою збору, обробки, зберігання, поширення, відображення й використання інформації в інтересах її користувачів» [12, с.52].

Майже ідентичне визначення подає М. І. Жалдак [4], зокрема визначає інформаційно-комунікаційні технології як сукупність методів, засобів і прийомів, використовуваних для збирання, систематизації, зберігання, опрацювання, передавання, подання різних повідомлень і даних.

Дослідниця Н. В. Морзе [13] подає трохи інше визначення і витлумачує інформаційно-комунікаційні технології як інформаційні технології на базі персональних комп'ютерів, комп'ютерних мереж і засобів зв'язку, для яких характерна наявність доброзичливого середовища роботи користувача.

Інформаційно-комунікаційні технології (ІКТ) – це узагальнюючий термін, який включає в себе всі технології для передачі інформації [23]. Саме поняття ІКТ є досить широким і розуміється науковцями у різних варіаціях. Проте найбільш поширеною сентен цією є, зокрема, те, що комунікативні технології є раціонально організованим комплексом дій в інформаційному просторі з цілеспрямованого виробництва і поширення інформації задля впливу на визначену аудиторію. Комунікативні технології – «запланований вплив на цільові групи» [8].

Ю. В. Триус визначає інноваційні інформаційно-комунікаційні технології навчання як «оригінальні технології (методи, засоби, способи) створення, передавання і збереження навчальних матеріалів, інших інформаційних ресурсів освітнього призначення, а також організації і супроводу навчального

процесу (традиційного, електронного, дистанційного, мобільного) за допомогою телекомунікаційного зв'язку та комп'ютерних систем і мереж, що цілеспрямовано, систематично й послідовно впроваджуються в педагогічну практику з метою підвищення якості освіти» [17].

За визначенням К. Блертона (Craig Blurton) «інформаційно-комунікаційні технології – це різноманітні технологічні інструменти та ресурси, що використовується для спілкування і для створення, поширення, зберігання, та управління інформацією» [22].

Однією з технологій взаємодії з читачами є система коментарів (Disqus Comment, Intense Debate), що надають можливість не лише коментувати, а й підписуватися на нові коментарі та відслідковувати відповіді за допомогою деревоподібної побудови коментарів або email-розсилок [18].

Погоджуємось із думкою Л.Кочубей, ІКТ можна визначити як комплекс дій, пов'язаних з обробкою, зберіганням та інтерпретацією інформації, внаслідок якого вона видозмінюється відповідно до потреб конкретного суб'єкта. У такому вигляді дані потрапляють у суспільний інформаційний потік, провокуючи певну (частіше за все передбачену та сплановану) реакцію аудиторії впливу. ІКТ – це сукупність методів, засобів і прийомів, що використовуються для добору, опрацювання, зберігання, поширення інформації в інтересах її користувачів [9].

Отже, узагальнивши викладені теорії, можемо стверджувати, що «бібліографічний список» залишається традиційним позначенням одного з різновидів бібліографічних посібників. Відрізняють його, головним чином, від «бібліографічного покажчика». Бібліографічний покажчик витлумачуємо як бібліографічний посібник, що містить значну кількість бібліографічних записів, має складну структуру та науково-довідковий апарат.

РОЗДІЛ 2
ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ ЯК ІНСТРУМЕНТ СТВОРЕННЯ ОРИГІНАЛ-МАКЕТУ ЕЛЕКТРОННОГО БІБЛІОГРАФІЧНОГО ПОКАЖЧИКА

Укладання електронного бібліографічного покажчика праць науково-педагогічних працівників кафедри видавничої справи та редагування Запорізького національного університету почалося з формування його концепції, під час якого була визначена тема покажчика, його мета, цільове призначення й окреслені інструменти та ресурси інформаційно-комунікаційних технологій, які будуть використовуватися у процесі роботи.

Джерелознавчою базою бібліографічного покажчика стали списки наукових, навчальних, навчально-методичних та довідкових праць науково-педагогічних працівників кафедри видавничої справи та редагування Запорізького національного університету.

Головна мета покажчика – сприяти фахівцям із видавничо-поліграфічної, масмедійної та філологічної галузей у виборі літератури для вивчення питань у тому аспекті, який визначається темою покажчика.

Метод структурування списків був хронологічним (від найперших опублікованих праць до останніх).

Поетапність формування покажчика починалася з визначення його концепції, яка спиралася на таку структуру:

– Титул покажчика (Додаток А).
– Зміст (Додаток Б).
– Передмова (Додаток В).
– Текст.

Важливим аспектом роботи над покажчиком стало редагування бібліографічних описів, під час якого дотримувалися такої послідовності:

1. Визначали мету та цільову читацьку авдиторію. На цьому етапі з'ясовували, чи покажчик має бути універсальним чи тематичним та встановлювали хронологічні межі охоплюваних матеріалів.

2. Обирали метод бібліографічного опису із дотриманням ДСТУ 8302:2015. Інформація та документація. Бібліографічне посилання. Загальні положення та правила складання, уніфікували спосіб подання бібліографічних відомостей (автор, назва, вихідні дані тощо) та визначали порядок розташування бібліографічних записів.

3. Уніфікували бібліографічні записи із дотримання єдиних правил скорочення слів та словосполучень, способів передачі прізвищ та імен авторів та узгоджували правила транслітерації іншомовних джерел.

Робота технічного редактора над упорядкуванням списку праць бібліографічного покажчика відбувалася відповідно до чинних норм.

Для укладання покажчика нами була обрана програма QuarkXPress, як одна із настільних видавничих систем, використовуваних у видавничо-поліграфічній діяльності. Функціонал та навігаційні інструменти цього програмного забезпечення прості та зручні у використанні, що дозволило укласти покажчик, не відволікаючись на зайві засоби.

Функція «Макет сторінки» стала дуже в нагоді, бо дозволила створити власне макет сторінки, який ми могли опісля цього застосовувати у своїх потребах. Після верстки макетів окремих сторінок, почали заносити матеріал на майбутній оригінал-макет, корегуючи під свої потреби окремі сторінки.

Також при створенні макетів використовували елементи: номер сторінки, колонтитул; координати, які містяться в кожній сторінці, саме ці координати допомогли зробити початкові макети для подальшої верстки. Відтак, виключили можливі помилки у верстці щодо негармонійно розташованих елементів, які можуть «гуляти» від сторінки до сторінки.

Додаткові елементи, які вносяться на шпальту, – оздоблювальні засоби, зокрема лінії, виконують роздільну функцію. Не бачили потреби застосовувати ще якісь оздоблювальні засоби, оскільки бібліографічний покажчик як

інформаційне видання спрямоване першочергово на систематизації та упорядкуванню необхідної інформації. До подібних видань звертаються випадках пошуку інформації, дослідження окремих тем, які можуть бути висвітлені тим чи тим науковцем, викладачем, дослідником. Тож зайві оздоблювальні елементи можуть лише відволікати читача від пошуку потрібної інформації.

Використані нами на шпальтах лінії розмістили під заголовками і під основним текстом. Цей графічний елемент у вигляді двох паралельних ліній гармонійно структурував усі елементи, не відвертаючи увагу читачів від основного тексту.

Шрифти «Georgia» та «Garamond» (Додаток Е) нами були обрані не випадково. Гарнітура Georgia використовувалась нами в основному тексті, заголовках і підзаголовках. Обрали її для набору основного тексту через зручність гарнітури із зарубками, що роблять букви більш самодостатніми і впізнаваними серед значного за обсягом тексту у вигляді списків. Такий шрифт, на нашу думку, є найбільш читабельний з усієї сім'ї гарнітур шрифтів. Саме зарубки і витончені лінії в літерах не будуть втомлювати очі читача, а сприятимуть швидкому знаходженню потрібного джерела.

Гарнітура «Garamond» була обрана нами для набору додаткового тексту, набраного маленьким кеглем, щоб виділити технічний текст та різноманітні відомості серед основного.

Використання двох шрифтів у виданні було здійснене з ціллю полегшення сприйняття матеріалу, дозволяючи реципієнту швидше зорієнтуватись в тексті.

Під час верстки даних про авторів їхні наукові ступені і звання виділили курсивом, щоб придати цьому елементу акценту.

Формат видання: 84x108/16. Саме на такий формат розраховували при верстці. Також передбачили друкований варіант видання. При цьому визначились із папером та друком: папір – офсетний, друк офсетний. Аргументуємо тим, що офсетний папір – затребуваний матеріал у сучасній

поліграфії, не має крейдованого пласту, відрізняється високою міцністю. Офсетний друк – технологія друку, за якої фарба з друкарської форми переноситься на папір не напряму, а за допомогою проміжної еластичної поверхні, фактично – через проміжний, офсетний циліндр. Відповідно, на відміну від інших способів друку, зображення на друкарській формі – не дзеркальне, а пряме.

У процесі роботи над створенням бібліографічного покажчика викладачів кафедри видавничої справи та редагування факультету журналістики ЗНУ, ретельно відредагували кожен бібліографічний список, наданий викладачами, дотримуючись чітких правил і стандартів. Редагування – складний процес, який вимагає дотримання чітких стандартів бібліографічного опису, структурування та логічної послідовності.

Одним із головних завдань було приведення бібліографічних описів до єдиного формату оформлення, відповідно до вимог Державного стандарту України – ДСТУ 8302:2015. Інформація та документація. Бібліографічне посилання. Загальні положення та правила складання.

Під час редагування були виявлені такі помилки:

– у деяких бібліографічних описах не було прізвища автора;

– багато описів із помилковим використанням дефісу замість тире;

– порушення вимог до оформлення бібліографічного опису англійською мовою;

– написання слів з великої літери без потреб;

– неправильний порядок компонентів опису;

– виправлення граматичних та пунктуаційних помилок;

– виділення назв періодичних видань курсивом.

При укладанні покажчика був використаний метод текстологічного аналізу, який полягає у порівнянні тексту до редагування та після, за допомогою аналізу перефразування, доповнення тощо. Такий аналіз дозволяє зрозуміти процес редагування та еволюцію тексту. Для такого якісного аналізу

треба використовувати перевірені джерела, такі як: методичні рекомендації, навчальні посібники, наукові роботи.

При укладанні електронного покажчика застосовували інструментарій інноваційних інформаційно-комунікаційних технології з метою зручності пошуку, передавання і збереження інформації. Зокрема, у покажчику використовується система гіперпосилань: до кожного прізвища, імені та по батькові викладача поданий гіперлінк, при кліканні на який читач переходить на сторінку викладача на сайті Запорізького національного університету (Додаток Г).

При створенні електронного покажчика також використали один із найпоширеніших інформаційно-комунікаційних елементів доповненої реальності – QR-код, при скануванні якого можна перейти на сторінку гугл-Академії науковця (Додаток Д). Для забезпечення цілісного сприйняття матеріалу та полегшення навігації QR-коди розміщено безпосередньо після списку літератури кожного окремого науково-педагогічного парцівника, що тематично стосуються окремої сторінки в гугл-Академії.

Перспективним способом оформлення літератури при укладанні покажчика вважаємо використання системи гіперпосилань на електронні версії документів – наукових, навчально-методичних та довідкових праць викладачів.

Отже, інформаційно-комунікаційні технології відіграють значну роль при укладанні бібліографічного покажчика, полегшуючи потенційним читачам пошук інформації.

ВИСНОВКИ

У результаті дослідження можна зробити такі загальні висновки:

У кваліфікаційній роботі бакалавра було розглянуто теоретичні та практичні аспекти укладання бібліографічного покажчика, згідно з усіма етапами підготовки.

Бібліографічний покажчик – це систематизований перелік документів або публікацій, що мають спільні ознаки (тематичні, хронологічні, авторські тощо), з короткими бібліографічними описами. Цей інструмент використовується для організації інформації та полегшення її пошуку користувачами.

Також бібліографічний покажчик розуміємо як бібліографічний посібник, що містить значну кількість бібліографічних записів, має складну структуру та науково-довідковий апарат, може бути окремим виданням або частиною іншого документа, такого як книга, журнал або база даних.

Бібліографічний покажчик надає узагальнену інформацію про певну тему, подію, особу або явище. Це дозволяє користувачам отримати загальне уявлення про обрану тему, а також дізнатися про основні джерела інформації. Також він систематизує та упорядковує інформацію за певними критеріями (тематичними, хронологічними, алфавітними тощо), що робить процес пошуку та ознайомлення з матеріалами більш зручним та ефективним.

Бібліографічні покажчики класифікуються за різними критеріями, такими як обсяг інформації, спосіб організації, тематика та призначення. Найбільш часто бувають бібліографічні покажчики, засновані на тематичній єдності документів, об'єднані ім'ям історичної особи, територіально, за спільним видавництвом або періодичним виданням. Зустрічаються й інші способи відбору та об'єднання документів, які входять в бібліографічні покажчики.

Відбір документів для бібліографічного покажчика є ключовим етапом його підготовки. Цей процес визначає якість та актуальність зібраної інформації. Документи відбиралися відповідно до теми покажчика.

У межах дослідження було укладено бібліографічний покажчик із використанням інформаційно-комунікаційних технології.

Об’єктом роботи для укладання бібліографічного покажчика послужили списки праць викладачів кафедри видавничої справи та редагування факультету журналістики Запорізького національного університету, а предметом – інструменти інформаційно-комунікаційних технологій, які використовувались у процесі підготовки бібліографічного покажчика.

Упорядкування списку праць викладачів кафедри видавничої справи та редагування Запорізького національного університету відбувалося відповідно до чинних норм.

Бібліографічний покажчик включає в себе інформаційні джерела – наукові, навчальні, довідкові видання, автореферати, дисертації, статті, тези викладачів кафедри видавничої справи та редагування Запорізького національного університету.

У процесі дослідження було здійснене літературне редагування бібліографічного покажчика. Відредагована версія бібліографічного покажчика відповідає сучасним вимогам якості та зручності у використанні подібних джерел. Дослідження показує важливість редактора для створення якісного продукту. Праця редактора забезпечує матеріали з високими стандартами, що підвищує значимість такою спеціальності.

Особливу увагу приділено інтеграції інформаційно-комунікаційних технологій у структурі покажчика. Зокрема, застосовано такі поширені інструменти технології доданої реальності, як гіперлінк на QR-код.

Активне використання інформаційно-комунікаційних технологій при укладанні покажчика є свідченням трансформації традиційного літературного продукту в інноваційний мультимедійний формат, який поєднує друкований текст із інтерактивним контентом.

Сучасні інформаційно-комунікаційні технології надають нові можливості зі створення тематичних, галузевих бібліографічних покажчиків в

електронній формі, залучення до бібліографічних записів гіперпосилань на повні тексти документів в електронних бібліотеках, репозитаріях та інформаційних електронних базах даних, додавання до бібліографічного опису документа цифрового ідентифікатора об’єкта (DOI).

Покажчик в електронній формі не змінює сутності та функційного призначення, а відрізняється лише формою, фізичним носієм і режимом доступу до ресурсу (онлайн, локально).

Укладання бібліографічного покажчика вимагає від редактора, верстальника, дизайнера обізнаності з темою бібліографування і творчого підходу до розробки структури покажчика, схеми розташування бібліографічних записів, визначення необхідних допоміжних покажчиків.

Отже, сучасні цифрові технології мають вагомий потенціал у формуванні читацького досвіду, сприяючи пошуку інформації та розвитку читацької активності у динамічному інформаційному середовищі, а їх інтеграція в текстовий контент є необхідністю в сучасному цифровізованому суспільстві.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Буран В. А., Довгопола О. П., Пупченко В. В. Бібліографія. Загальний курс. Київ : Вища школа, 1984. 216 с.

2. Бутирська І.В., Мангул А.В. Технологія qr-коду як інструмент підвищення ефективності функціонування сервісних систем. IV міжнародна науково-методична конференція. *Математичні методи, моделі та інформаційні технології в економіці*. Вип. I (57), Чернівці, 2015. С. 165–171.

3. Добко Т. В. Бібліографічний покажчик. *Велика українська енциклопедія*. URL: https://vue.gov.ua/Бібліографічний покажчик (дата звернення: 26.05.2026).

4. Жалдак М. І. Проблеми інформатизації навчального процесу в школі і в вузі. *Сучасна інформаційна технологія в навчальному процесі* : зб. наук. праць. Київ : КДПІ, 1991. С. 3–17.

5. Женченко М. Загальна і спеціальна бібліографія. Київ : Жнець, 2011. 255 с.

6. Інформація та документація. Бібліотечно-інформаційна діяльність. Терміни та визначення понять : ДСТУ 7448:2013. Київ : Мінекономрозвитку України, 2014. III, 41 с. (Національний стандарт України). Зі скасуванням в Україні ГОСТ 7.26–80.

7. Кіяновська Н. Генезис поняття «інформаційно-комунікаційні технології». *Наукові записки Кіровоградського державного педагогічного університету імені Володимира Винниченка*. Серія : Педагогічні науки. 2013. Вип. 121(1). С. 117–122. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nz_p_2013_121%281%29__30 (дата звернення: 18.04.2026).

8. Климанська Л.Д. Комунікативні технології моделювання політичного простору в демократичному суспільстві. URL: www.democracy.kiev.ua/publications/collections/conference_2005 (дата звернення: 06.04.2026).

9. Кочубей Л. Особливості сучасних інформаційно-комунікативних технологій в Україні. *Наукові записки Інституту політичних і етнонаціональних досліджень ім. І. Ф. Кураса НАН України*. 2017. Вип. 3. С. 44–70.

10. Корнейчик І. І. Історія української бібліографії : Дожовтневий період. Харків, 1971. 376 с.

11. Королевич Н. Ф. Українські бібліографи XX ст. Київ, 1998. 327 с.

12. Крупський Я. В. Тлумачний словник з інформаційно-педагогічних технологій : словник / укл. Я. В. Крупський, В. М. Михалевич. Вінниця : ВНТУ, 2010. 72 с.

13. Морзе Н. В. Методика навчання інформатики : навч. посіб. : [у 3 ч.]; за ред. акад. М. І. Жалдака. Київ : Навчальна книга, 2004. Ч. 1 : Загальна методика навчання інформатики. 256 с.

14. Пожуєв В. І. Інформаційно-комунікативні технології як один з найважливіших факторів формування інформаційного суспільства. *Гуманітарний вісник Запорізької державної інженерної академії*. № 49. Запоріжжя : ЗДІА, 2012. С. 5–16.

15. Покровська Н. В., Бура О. О., Федорович М. М. Біобібліографічний покажчик як інструмент представлення наукової діяльності вченого : збірник матеріалів науково-практичної конференції «Бібліотека університету: вектори розвитку». Дніпро : Дніпровський національний університет залізничного транспорту імені академіка В. Лазаряна, 2020. 63–66.

16. Складання бібліографічних посібників / уклад. О. Галганова; Національна парламентська бібліотека України. Київ, 2015. 80 с.

17. Триус Ю. В. Інноваційні технології навчання у вищій школі. *Сучасні педагогічні технології в освіті* : X Міжвузівська школа-семінар. Харків, 2012. 52 с. URL : http://www.slideshare.net/kvntkf/tryus-innovacai-iktvnz (дата звернення: 16.05.2026).

18. Чілачава Т. Р. Сучасні інформаційні технології як чинник оптимізації журналістсько-редакційної діяльності : автореф. дис. ... канд. філол. наук: 10.01.08/ Київ. Нац. ун-т ім. Т.Шевченка. 18 с.

19. Швецова-Водка Г. М. Вступ до бібліографознавства. 3-тє вид., випр. та допов. Рівне : Рівненський державний гуманітарний університет, 2011. 231 с.

20. Швецова-Водка Г. М. Загальне бібліографознавство : Основи теорії бібліографії. Рівне, 1995.

21. Швецова-Водка Г. М. Вступ до бібліографії : навч. посіб. Київ : Кондор, 2004. 216 с.

22. Blurton C. Communication, Information and Informatics Sector / World Communication and Information Report 1999-2000. New directions in Education. URL: http://www.unesco.org/webworld/wcir/en/pdf_report/chap2.pdf (дата звернення: 26.05.2026).

23. Reddick C. G. Handbook of Research on Strategies for Local E-government Adoption and Implementation. IGI Global, 2009. 1106 p.

ДОДАТОК А

Титул покажчика

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ЗАПОРІЗЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

НАУКОВІ, НАВЧАЛЬНІ, НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНІ ПРАЦІ
ВИКЛАДАЧІВ КАФЕДРИ ВИДАВНИЧОЇ СПРАВИ ТА РЕДАГУВАННЯ
ЗАПОРІЗЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
Бібліографічний покажчик

Запоріжжя
2026

ДОДАТОК Б
ЗМІСТ ПОКАЖЧИКА

ЗМІСТ

Горбенко Інна Федорівна.....7
Лебідь Наталя Михайлівна.....14
Микитів Галина Володимирівна.....18
Плеханова Тетяна Миколаївна.....27
Романюк Наталія Василівна.....36
Тяпкіна Наталія Іванівна.....45

ДОДАТОК В
ПЕРЕДМОВА ДО ПОКАЖЧИКА

ПЕРЕДМОВА

Пропонований бібліографічний покажчик є першим комплексним науково-допоміжним інформаційним виданням, що систематизує інтелектуальний доробок науково-педагогічних працівників кафедри видавничої справи та редагування Запорізького національного університету.

У покажчик увійшли монографії, навчальні посібники, навчально-методичні матеріали, статті збірників, тези доповідей наукових конференцій, автореферати дисертацій, дисертації викладачів.

Інформація розміщена в алфавітному порядку за прізвищем автора. Списки наукових, навчальних, навчально-методичних праць викладачів кафедри упорядковано за хронологією друку.

ДОДАТОК Г

СТОРІНКА ВИКЛАДАЧА ІЗ ГІПЕРЛІНКОМ

Кафедра видавничої справи та редагування

Горбенко Інна Федорівна

Кандидатка філологічних наук,
доцентка, доцентка кафедри

Список наукових, навчальних і навчально-методичних праць Горбенко І. Ф.

ДОДАТОК Д
QR-КОД ЯК МУЛЬТИМЕДІЙНИЙ ІНСТРУМЕНТ
У СТРУКТУРІ ПОКАЖЧИКА

74. Bessarab A., Baranetska A., Mykytiv H., Skiban O., Tregub A. Media-Based Strategies for Book Products. *OIDA International Journal of Sustainable Development*, 19:04, 2026. P. 11–17.

Декларація
академічної доброчесності
здобувача освітнього ступеня бакалавр
ЗНУ

Я, Грицюк Євгеній Максимович, студент 4 курсу, денної форми навчання, спеціальності «Журналістика», освітньо-професійної програми «Редакторсько-видавнича діяльність і медіамоделювання»,

— підтверджую, що написана мною кваліфікаційна робота бакалавра на тему «Використання інформаційно-комунікаційних технологій при створенні електронного бібліографічного покажчика» відповідає вимогам академічної доброчесності та не містить порушень, що визначені у ст. 42 Закону України «Про освіту», зі змістом яких ознайомлений;

— заявляю, що надана мною для перевірки електронна версія роботи є ідентичною її друкованій версії;

— згоден на перевірку моєї роботи на відповідність критеріям академічної доброчесності у будь-який спосіб, у тому числі за допомогою інтернет-системи, а також на архівування моєї роботи в базі даних цієї системи.

Дата _____ Підпис _____ студент Є. М. Грицюк

Дата _____ Підпис _____ керівник Г. В. Микитів